

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Someščani!

Izvršujoč soglasni sklep volilnega shoda z dne 12. t. m. usoja se „Slovensko društvo“ javiti Vam, da so naši kandidati za izvolitev v mestni zastop nastopni gospodje:

V I. razredu,

ki voli dne 24. t. m.:

- 1.) **Grasselli Peter**, mestni župan, posestnik in deželni poslanec za stolno mesto Ljubljana;
- 2.) **Gogola Ivan**, c. kr. notar in posestnik;
- 3.) **dr. Staré Josip**, c. kr. finančne prokureture pristav in posestnik;
- 4.) **Velkovich Ivan**, tovarnar in posestnik.

Te može Vam podpisano društvo z mirno vestjo priporoča v izvolitev, ker so vsi že stari izkušeni delavci v mestnem zastopu, in ker nam jamči njih značaj, da bodo uztrajali v resnem in poštenem delu za blagor našega mesta.

Narodni volilci! Pridite na volišče polnoštevni ter združite svoje glasove na kandidate napredne narodne stranke.

V Ljubljani, dne 14. aprila 1891.

Odbor „Slovenskega društva“.

Občinske volitve Ljubljanske.

Na Turškem so nekoč izmislili si kaj čisto novega, izvirnega. Poskusili so žide pritegniti v vojaško službo in nabrali si jih cel batalijon. Da pa ta misel ni bila posebno srečna, pokazalo se je le prehitro. Ko so namreč batalijon židovskih novincev hoteli poslati v neko bolj oddaljeno garnizijo, prišla je židovskih novincev deputacija k poveljništvu prosit jednega janičarja. Na vprašanje: „Zakaj?“, odgovorili so: „Da nas bode roparjev varoval!“

Omenjenim turškim židom podobni so naši klerikalci, kakor jajce jajcu. V nedeljo in ponedeljek bahali so še na polna usta, da imajo dvesto

glasov večine, postopali s skrajno oholostjo in izzivali naše volilce na vsakeršne načine, mej drugim pripeljali Krakovce na Mestni trg na lojternicah z izzivajočimi napisi in v obče klicali na „korajžo“. Jedva pa so začutili odločni naš odpor in krepko našo voljo, da se nečemo pokoriti njih podli taktiki in da hočemo za posvetno svojo blaginjo sami skrbeti, jedva so doznali, da se zmaga nagiblje na našo stran, izgubili so ves pogum in liki rečeni turški „Schmocki“ romali so k političnemu oblastvu prosit pomoči, češ, vsi smo v smrtni nevarnosti.

Blagovoljni čitatelj bi skoro mislil, da pretiravamo. Bože čuvaj, da bi kaj tacega le v sanjah nameravali. Vse je le tragikomična resnica. In kdor ima priliko, čitaj včerajšnega „Slovenca“. V njem bode črno na belem čital, da so klerikalci v lažéh in zavijanji vedno dosledni. Kakor so pred volitvami volilce lovili z neresnico in izmišljotinami, istotako nadaljujejo tudi sedaj, ko so jih tretjega razreda volilci prekopicnili iz namišljenega raja. O ponedeljske volitve grozoh pripovedujejo cel roman. „Fra Diavolo“ je proti temu le — muha. „Surovost, nasilje, nezakonito postopanje, smrtna nevarnost“ (br!), to so ocvirki, s katerimi se čitateljem beli klerikalni ričet. In ti „bogaboječi“ čitatelji, bivajoči v kacam gorskem zakotji, bodo vse te Ljubljanske groznosti morda celo verovali, prekrižavali se pobožno in plačali par svetih maš, da bi se grozni Ljubljanski liberalci kmalu spreobrili.

Mi, v Ljubljani živeči, pa se tem izrastkom klerikalne domišljavosti jednostavno smejemo. Strah ima velike oči, še večje pa slaba vest. In poslednje je bilo pod klerikalnimi suknjami pretekle dni in tudi danes še, velik „porcijon“. Sejali so veter in bali se žeti vihar. Znali so, da jih javno mnenje že davno obsoja, a ker so upali, da se jim posreči falzifikovati vsaj za nekaj časa mišljenje narodovo in skrpiti si z raznimi kalini večino, nastopali so z nečuvno aroganco. Takoj pa, ko se jim je pokazal le zakrivljen prst, upalo jim je srce in sedaj bi že vsak mej njimi mesto angeljca varuha imel rad vsaj jednega orožnika za seboj. Kako je že nekoč rekel pokojni Greuter?

Kako jih je zbežal ponedeljski poraz, to vidimo v včerajšnjem članku. A vsega članka niti

treba ni, dovolj je samo jeden stavek. „Ex ungue leonem, si licet parva componere magnis.“ Mi namreč mislimo, da je lev velika, ponosna žival, „Slovenčeva“ stranka pa slaba. Dotični stavek pa je le-ta: „Po dogovoru so vrata v volilno dvorano obkolili nasprotni volilci s pooblastili, katere je imela tudi naša stranka.“ Kaj tako konfuznega že dolgo nismo čitali. A ko bi to bilo še tako jasno povedano, bil bi ugovor vender umesten: Zakaj pa Vi niste obkolili vrat? Zakaj ste klerikalci nalik svetopisemskim nevestam zamudili svojega ženina? Ali ne veste, da: Kdor prej pride, prej melje, torej tudi prej glasuje? Ali ste morda mislili, da se Vam bodedo mi umaknili in Vam z največjo uljudnostjo namignili: Račite!?

Vse ostalo, kar piše klerikalni dnevnik, je tožna zmes laži, sumničenja in obrekovanja. Vrhu nec vsemu pa je odurni napad na volilno komisijo in njenega častivrednega predsednika — ki sta oba imela izredno trudapolno delo. Komisija in predsednik njen bodeta klerikalne klevetnike gotovo dostojno po prstih nakrcala, zato omenjamo samo še to, da je „Slovenec“ včerajšnji članek s petroljem pisan, da je, kakor bi Nemeč rekel, „ein Brandartikel“, ki pa ne bode dosegel namena svojega, marveč uplival baš obratno, kajti včerajšnji članek vzbudil je splošno nevoljo in vse je v tem jedino, da je frakcija, ki tako piše, sama sebi podpisala obsodbo. In v resnici je klerikalna stranka že izgubila ves ugled, hotela je upropastiti vsakeršno njej neljubo avtoriteto, sedaj pa je na najboljšem potu, da bode sama ob vso avtoriteto in da je, vsaj v Ljubljani, neizmerno škodovala svojemu stanu.

Zaradi tega si je v ponedeljek vsak močno oddahnil, začuvši blagovest, da kapelani Ljubljanski še neso gospodarji položaja, zato je vsakdo živo čutil sedanjih mestnih volitev globoko važnost in zato pojdejo tudi ostali volilci z veseljem na volišče, da strmoglavijo perfidno stranko, ki ima mej drugim vedno nizke davke in nizke priklade na jeziku, dočim je voditelj njen, kanonik Klun, v državnem zboru izjavil, da Kranjci z veseljem davke plačujemo.

In kaj naj rečemo k trditvi, da so naši somišljeniki „kloftali“ neljube jim volilce, jim zamenjavali glasovnice, da volitev ni bila prosta, ker je

LISTEK.

Karica.

Slika iz ameriškega življenja. Po Bret Harte-u J. C.

Leta 1858. opazil si v Fiddletownu uprav krasno žensko. Imela je v preobilji svetlih kostanjevih vlas, lepo vitko rast, blesteče-belo polt in neko hladno ljubkost, katero si lahko smatral ponositostjo. Opravljala se je dan na dan ukusno, po najnovejši modi Fiddletownske. Samo dvoje jo je kazilo: jedno njenih zametastih očij zrla je nalahko navskriž, (a to si opazil le od blizu), in njeno levo lice nosilo je neizbrisno brazgotino od kaplje vitri-jola, po srečnem zaključji jedne same iz polne stekleničice, koja bi imela porositi lepo lice. Ljubosumna roka hotela je je ogrditi za vedno. — Vender pa ni mogel opazovalec, če je po dolgem občevanji odkril to nepravilnost, izreči v obče najmanjše graje; nekateri so celo trdili, da dela lisa na obrazu njen smeh pikantnejši. Jack Prince, mladi urednik in šef „Le Avalanche“ v Fiddletownu, trdil je še celo, da se pretirava velikost lise; pol-

kovnika Starbottla spominjala je ljubkih oblizkov za kraljice Ane, potem še neke kreolke, katero je povelečeval kot najlepšo žensko in katera si je bila, (pravil je tako) sama napravila brazgotino od desnega očesa do podbradka.

Dokora vsi oni, kateri so sestavljali moško družbo v Fiddletownu, bili so njeni čestilci; v tem številu verovala je približno polovica, da se jim istotako vrača ljubezen, izvzemši morebiti njenega moža; jedino on dvomil je o tem. Ime te osebe ločene (od prve žene) bilo je Tretherick. Zapustil je bil izborno soprogo, premenivši jo za čarovnico Fiddletownsko, katera je tudi sama v razporočenji našla zavetje. Na tihem govorilo se je, da pri svoji prvi skušnji ni gledala na postavno formaliteto. A vsakdo naj se čuva sklepati po tem, da ni imela nikacih lepših čutstev, da, odlikovala se je vedno v tem izražati jih.

V istini malo ljudij moglo je brati stihe nazvane „Infelicissimus“, začenjajoče se z besedami: „Zakaj cipresa temna njega čelo ne krasi?“ in podpisane „lady Clare“, ne da bi jim porosila solza sočutja lice. L' Intelligencer v Dutch Flatu osmelil se je stvarno ugovarjati, da je cipresa rast-

lina eksotična, nepoznata v Fiddletownu; pa to usmiljenja vredno kvačanje vzbudilo je samo nevoljo. Ravno ta navada Klarina dajati metrično obliko svojim težnjam, katere je izdihnila po časopisih, vzbudila je pozornost Trethericka. Nekaj pesni, katere so dobro slikale učinek kalifornskih običajev sočutjem in brezmejne težnje po neskončnosti, katere prouzročata natančno opazovanje kalifornske družbe, utisnilo se je gospodu Tretheriku globoko v dušo. Tedaj je še vozil tovarne vozove s sedmimi mulami mej Knight's Ferry in Stocktonom. Napravil se je poiskati neznano muzo. I Tretherick domneval je, da se v njem oglašča skrivno čustvo, katero pa nikdar ni imelo priložnosti razliti se mej kupčijo z whyskijem in tobakom, katero je imel z mnogimi rudokopskimi šotori. Pribajal in odhajal je vedno po prašni in zapuščeni cesti in to ni moglo zadoščati zahtevam njegove domišljije, po nerazumnem čustvu našle so težnje v njem nedoločen odmev. Ko jej je potem nekaj časa dvoril, vzal jo je kakor hitro so dovolili to sodnijski ukrepi.

Njun zakon ni bil srečen. Malo časa potreboval je g. Tretherick in spoznal je, da njegove sanje, v katerih se je zibal goneč svoje mule, niso

odločevala pest? Tu ni drugega odgovora, nego, da je vse to gola laž. Pozvali bi „Slovenca“, da nam pove, razen kratkočasne dogodbe s Katarjevim očetom le eden slučaj, v katerem je odločevala pest. A preverjeni smo, da bi bil ta poziv brezuspešen, saj so nam klerikalni gospodje še izza poslednje državnozbornske volitve na več pozivov odgovor dolžni. Zato jim dalje ne odgovarjamo in le pomilujemo jih na izrazih „tolpa mlekozobih pobalinov“ in „Bassermanovih obrazov“, katerih v nas ni bilo. Pomilujemo klerikalne gospode prav odkritosrčno, kajti s tem petroljskim člankom postavili so se sami pred občinstvo na sramotni oder. Togota prevzela jih je vsled ponedeljskega poraza tako silno, da so že pozabili vsa pravila dostojnosti in vedejo se tako nespodobno, da se vse z gnevom od njih obrača. Da je temu res tako, pokazala je današnja volitev!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. aprila.

Iz državnega zbora.

Levica bode torej predložila samostojen načrt adrese, v katerem se bodo posebno poudarjale svobodnostne zahteve in potreba, da se do konca dožene češka sprava. Samo Somaruga in Suess zagovarjala sta, da bi se levica pridružila adresnemu načrtu poročevalca Bilinskega, a nista prodrla s svojimi nazori, akopram sta se sklicevala na postopanje ustavaške stranke v gospodski zbornici in na željo prebivalstva po gospodarskih reformah in tem primernem delovanju.

Posamični odseki, ki so bili voljeni v zadnji seji so se konstitovali ter si volili svoje funkcionarje. Nejveč zanimanja vzbuja seveda adresni odsek in njegovo delovanje, o katerem se ne ve še nič gotovega, ker ni znan adresni načrt desnice. Poročevalec bode skoro gotovo dr. Bilinski. Predsednikom adresnega odseka je bil voljen grof Deym, namestnikom dr. Heilsberg. Drugi odseki so se konstitovali takole: Budgetnemu odseku je predsednik dr. Plener, namstnika dr. Kathrein in dr. Bilinski. Obrtni odsek: Predsednik dr. Bilinski namestnika vitez Moro in Zallinger. Legitimacijski odsek: Predsednik grof Czernin, namestnik Hencel. Peticijski odsek: Predsednik Ruczka, namestnik dr. Stöhr. Brambeni odsek: Predsednik Lupul, namestnik grof Dubsky. Narodno gospodarski odsek: Predsednik Lupul, namestnik Chrzanoski. Justični odsek: Predsednik dr. vitez Madeyski, namestnik dr. Fanderlik.

Mladočehi in adresa.

Oficijozni listi trdijo, da se Mladočehi sklenili glasovati za adreso, kakor je sklenjena mej Poljaki in Hohenwartovim klubom. To bi se zgodilo za slučaj, da bi bila odklonjena adresa Mladočehov, o čemer ni dvomiti. Če se ta vest obistini, bila bi tako stara desnica zopet oživiljena, kar pa baje vladi ni po volji. — Dalje se poroča, da se je poljski klub potegnil za to, da dobijo Mladočehi v vseh odsekih še po jednega člana več, nego je odločeno po sedanjem ključu. Konferenca klubovih predsednikov pa ni pritrdila temu. Torej Mladočehi ne bodo mogli predložiti samostojnega načrta adrese kot predlog manjšine, ker je za take predloge treba treh članov iz odseka. Baš zaradi tega zahtevali so Mladočehi, da bi se pomnožilo število njih članov v odsekih, kjer imajo samo dva člana po ključu, ki smo ga že objavili.

Razstava v Pragi in Nemci.

Eksekutivni odbor kluba nemških poslancev češkega deželnega zbora odklonil je jednoglasno

imele ničesar skupnega s temi njegove žene. To je bil tudi uzrok, da jo je, nikakor ne odlikovajoč se po svoji logiki, tepel. Vračala je to početje s srednjim spoštovanjem do zaprisežene zvestobe zakonske. Tedaj udal se je pijači Tretherik in gospa sodelovati je jela živahneje, kot le kedaj pri L' Avalanchu. Ravno v tisti dobi je bilo, da je polkovnik odkril čudovito sličnost mej genijem madame Tretherickove in Sapphinem; sličnost, katero je označil svojim someščanom s kritičnim člankom podpisanim A. S., katerega je L' Avalanche objavil poudarjajoč to z dolgim citatom. Pa ker ni imel časopis grških črk, bil je izdajatelj prisiljen safične stihe donesti z navadnimi rimskimi črkami pisane na veliko jezo polkovniku in na veliko veselje vsemu Fiddletownu. Občinstvo njegovo vsprejelo je citat kot izborno posnemanje choctawa, indijanskega jezika, katerega je polkovnik, nekdanj živeč v indijanskih pokrajinah, po njihovem mnenju dobro poznal. Drugi teden imel je L' Inteligencer Dutcher Flata ugovor proti trem knjigam pesnij Fiddletownske Sapphe, ugovor, kateri so prisojali soprogi indijanskega šefa za izgozdovanje. Bil je podpisan A. S. S. in polen naudušenega hvalisanja. Konec temu prepiru objavljen je bil v drugi številki L' Avalancha.

(Dalje prih.)

prošnjo nekaterih nemških industrijalcev, katero smo prijavi ob svojem času. To bode pa gotovo le na škodo nemških razstavjalcev, ker tako ne bodo mogli poslati svojih mož v razstavne odseke in posebno v razsodišča, ako se bodo hoteli držati terorističnega sklepa zagriženih nemških pemških politikov.

Dovoljena slavnost.

Kakor smo že poročali, prepovedale so se v Galiciji vse slavnosti v spomin stoletnice poljske ustave z l. 1791. Ta prepoved naredila je neugoden utis v poljskih krogih. Zdaj pa je po prizadevanji poljskega državnozbornskega kluba grof Taaffe dal dovoljenje, da se slavnost sme vršiti, vendar pa se ne smejo dogoditi nikakršne demonstracije.

Hrvatska in Ogerska.

Obpravne mej hrvatsko in ogersko regnikolarno deputacijo zaradi zemljiškoodveznih prebitkov dognale se bodo še ta teden, ter se bode doseglo popolno sporazumljenje. Nadejamo se, da bode to sporazumljenje v korist Hrvatske in njenih interesov.

Vnanje države.

O atentatu v Sofiji.

Dragoman francoskega konsulata v Belemgradu izjavil je, da je vest, da je on se sešel z morilci Belčeva na kolodvoru Beligradskem, nesramno obrekovanje, ter popolnoma neosnovana izmišljotina, kakor se tako rado trosijo mej svet.

Prognanstvo kneza Mihajla.

Iz Peterburga se telegrafuje v „Times“, ter se odločno oporeka vest, da bi se bila velika kneginja Olga sama umorila. Istotako se oporeka kot neresnična vest o petletnem prognanstvu velicega kneza Mihajla Mihajloviča.

Reforma občinskega posestva.

Na Ruskem množe se vedno bolj glasovi, ki zahtevajo reformo občinskega posestva, kakor se je deloma za poskušnjo že uvela v nekaterih gubernijah. Glavni namen teh reform bi bil, da bi posestvo ostalo bolj stalno in dlje časa (15 do 20 let, ali še dalje) v jednih in istih rokah, kar pri sedanjem načinu razdelitve in obdelovanja občinskega posestva ni. V Guberniji Pensijski so se poskušnje v tem zmislu obnesle prav dobro, in se materijelno stanje tamošnjih mušikov vsled tega zboljšuje od leta do leta.

Nemčija in Rusija.

Nasproti vznemirjajočim vestim, katere poslednji čas tako radi širijo nekateri listi, piše Berolinska „Post“, da v pomirjenje javnega mnenja more prijaviti iz najmerodajnega mesta izhajajoče zagotovilo, da je mir manj v nevarnosti, nego kdaj poprej in da odnošaji proti Rusiji so tako dobri, kakor že dolgo ne.

Volitve v Rumuniji.

Te dni vrše se splošne volitve za rumunsko zbornico, namreč danes jutri in v četrtek. Za 183 poslaniških sedežev je nad 600 kandidatov. V glavnem mestu je pet različnih kandidatnih list.

Volilna reforma v Belgiji.

Nameravane spremembe v volilnem redu, katere smo že naznanili, nikakor neso po volji delavcem, ki zahtevajo občno volilno pravico. Vodja delavske stranke, Volders, izrazil se je, da če bi se volilna reforma izvršila na ta način, kakor ga je priobčil centralni odbor zbornice, bi to bilo slepljenje in izzivanje delavske stranke. V tem slučaju bi se takoj pričel splošni štrajk. Kakor je videti, se sporazumljenje ne utegne še tako hitro doseči.

Ministerska kriza v Portugalu

je končana. Ko se je razglasil zadržaj zadnjih angleških predlogov gledé afriških zadev, ki je ugoden za Portugalsko, je tudi minister javnih del preklical svojo ostavko, tako da ostane na svojem mestu vse ministerstvo.

Angleška ekspedicija

proti upornikom Manipurskim se je pričela. Od treh strani se pomikajo angleške čete proti Manipurji, kjer se bodo zjediniše proti koncu meseca. Manipurski ustaši, ki brojijo baje 30.000 mož in imajo tudi tri topove utaborili so se na potu v Manipur in hočejo tam poskusiti se z Angleži.

Dopisi.

Iz Libelič na Koroškem, 18. aprila.

[Izv. dop.] Preteklo nečeljo dne 12. t. m. vršil se je na Suhi nepričakovano sijajno prvi občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Libeliče in okolico. Ker naši Libeliški gostilničarji niso bili toliko prijazni, da bi nam privoščili kaj prostora in ker se je s tem nameravalo od nasprotne strani najbrže zborovanje preprečiti, zbralo se je torej na Suhi pri slovenskem gostilničarju na omenjeni dan toliko ljudstva, da so bili vsi prostori obširne gostilnice pretesni.

Ob 4. uri popoludne došli so željno pričakovani gostje: gospod Rohrmann, pristav deželne kmetijske šole na Grmu na Dolenjskem in gospodje pevci iz Maribora, ki so bili od zbranega ljudstva presrečno pozdravljeni; topiči pa so pokali, da

se je v bližnjih, zdaj že ponemčenih gorah okraj Drave daleč na okrog slišal njih odmev. Poleg imenovanih gospodov počastili so naš shod tudi še č. č. gg. Matija Rendl, župnik Švabeški; Ivan Držanič, župnik Ettenderfski; J. Papler, provizor Št. Miklavški; Ant. Gabron, provizor Št. Štebenski in kapelan Ant. Žak iz Dravberka.

Ko so gg. pevci zapeli krasni „Milf kraj“, predstavil je podružnični načelnik g. V. Glinik gospoda Rohrmanna, ki je rade volje došel k nam in ki je potem na hodniku zunaj hiše stoječ, govoril blizu dve uri slovenskemu ljudstvu, katero se je pred hodnikom pod milim nebom zbralo. Bilo je več nad sto poslušalcev. Mladostni g. govornik nas je poučeval v raznih strokah kmetijstva, omenjal glavni hib pri našem gospodarstvu in se pokazal pri tej priliki pravega in izvrstnega veččaka v svoji stroki. Ljudstvo ga je vstrajno poslušalo, četudi je pihal hladni veter, in z radostjo ter z naudušenjem vsprejelo njegovo prezanljivo predavanje. — G. J. P. je potem v daljšem govoru pojasnjeval glavni namen podružnic sv. Cirila in Metoda, namreč vsestransko podpirati in blažiti slovensko šolstvo na verski podlagi ter govoril o dveh svetinjah, ki sta Slovincu najdražji, — o veri in maternem jeziku, držeč se izreka rajnega našega nepozabljivega škofa Ant. Mart. Slomška: „Pustite Slovincem dve reči, ki sta jim dragi, kakor svetle oči: Sveto vero katoliško in besedo materno.“

Po upisovanju udov, katerih je že do sedaj pristopilo nad dve sto, volil se je odbor in izvoljeni so bili zopet stari odborniki, — g. Vinko Glinik pa predsednikom. Po zaključenem zborovanju pričela se je še le prava zabava in pravo naudušeno veselje.

Vrli gospodje pevci iz sosedne nam zelene Štajerske razveseljevali in očarovali so nas s svojim prekrasnim in izbornim petjem. Vsako pesem morali so po dva- in trikrat ponavljati. Veselje in naudušenje je priklopelo do vrhunca, ko smo čuli divno, človeško srce pretresujočo pesem: „Slovenec sem“. Ta pesem je na navzoče napravila tako močeno utis, da so mnogim našim Slovincem in Slovenkam igrale solze v očeh in da je iz sto in sto src odmevalo: „Slovenec sem“ in „Slovenec ostanem“.

Gospodje Rohrman in pevci izražali so v svojih govorih in napitnicah svoje začudenje, da na Koroškem pri tako neugodnih razmerah še živi toli uneto in naudušeno ljudstvo in se nadejajo, da takšnemu ljudstvu morajo jedenkrat prisijati milejši časi. Tudi od naše strani se je napivalo gospodom gostom, ki naj vzemó s seboj zagotovilo, da niso zaman storili daljne in težavne poti, marveč da so pridobili še marsikatero srce, katero prej ni bilo za našo sveto stvar, in da nam ostanejo v hvaležnem, blagem spominu. Slava torej g. Rohrmannu in vrlim gg. pevcem. Posebno hvalbo pa izrekamo še slavnemu vodstvu glavne družbe v Ljubljani, katero je blagovolilo poslati nam govornika in pevce! Na zopetno svidenje pri drugi priliki! Bodimo bratje in ne udajmo se kruti sili nasprotnikov!

Iz Gornjega grada 20. aprila. [Izv. dop.]

Letošnja občinska volitev vršila se je prav lepo, kajti dobrodušnim volilcem se je posrečilo, oprostiti g. župana Jožeta Kranjca, daljnega težavnega in trudapolnega županstva. Torej je prav čudno predbacivanje, da je osebno sovraštvo, ali pa s silo napravljena agitacija to prouzročila, popolnoma neresnično pa je, da je novo izvoljeni odbor našega na široko znanega slovenskega trga, delo dveh nemških liberalcev. Nasprotno naročal nam je g. župan že lansko jesen, da se mora od starega odbora najmanj 7 (reci sedem) odbornikov iztrebiti. To županovo naročilo je bilo torej povod naši nekoliko prenatlačni ubogljivosti.

Sicer trdijo nasprotniki, da novo izvoljeni odbor obstoji le samo iz krompirjevcev in kmetov, mi smo pa prepričani, da smo izvolili same poštene slovenske rojake. Resnica pa je, da smo, ker nam je znana varčnost našega župana, opustili istega poprositi za tiskana pooblastila in naprosili soobčana T., da nam jih je preskrbel.

Žali nas dalje, da se mora naš ubogi tajnik skoro brez vsake plače truditi, in ko bi bilo v naši moči, radi bi mu podarili plačo kacega mestnega svetovalca, a vendar, če se preudari, da on dobiva za navadno prošnjo s kacimi 20. vrsticami 1 gld. 50 kr. za trudapolno pisavo, upamo si skoro izreči, da je to za tajnika dostojno, če ne prenapeto.

A v resnici ubog in usmiljenja vreden je novoizvoljeni odbor, kajti naši nasprotniki udrihajo, sujejo in ruvajo po njem, da bi ga zarobili v prah in

pepel, in g. županu naročilo se je baje že od višje strani, da mora županiti še jedno celo leto, potem pa grenko breme županstva naložiti svojemu sosedu na rame. Če se ni zmotil? Kajti mi še ostanemo vedno isti preprosti volilci!

Volitev v II. razredu.

Današnja volitev je še sijajneje pokazala, na kateri strani stoji bela Ljubljana, in izid volitve je pokazal, da je klerikalne stranke krtovo delovanje zadelo ob našega meščanstva odločen odpor. Drugi razred šteje 946 volilcev. Na volišče jih je prišlo in glasovalo 532. Absolutna večina je bila torej 267. Naši kandidatje prodri so z ogromno večino. Izvoljen je:

Ivan Hribar s 349 glasovi,

Gustav Pirc s 349 „

Karol Žagar s 350 „

Nasprotni kandidatje so dobili: Fran Omejec 172, Pavločič 166, Wester Avgustin 184 glasov. Na naši strani je torej 183, 177 in 165 glasov večine. Ponosni smemo biti na ta izid.

Gledé volitve same nam je opomniti, da se je vršila zelo redno in brez vseh hrupnih prizorov. Čuli so se sicer pogosti dovtipi in rezke opazke, tudi je na rotovškem hodniku g. kandidat Omejec skrbel, da veselost ni ponehala. V ostalem pa ni bilo nič posebnega. Izid volitve vzbudil je po mestu veliko radost, to tem bolj, ker je včerajšnji „Slovenec“ s svojim neotesanim napadom na volilno komisijo in nje načelnika silno užalil javno mnenje, katero je danes dobilo lepo zadoščenje.

„Matica Slovenska“.

LXXXVIII. odborova seja.

Navzočni: Gg. J. Marn (predsednik), A. Bartel, dr. H. Dolenc, A. Koblar, Ant. Kržič, dr. J. Lesar, Fr. Levec, M. Pleteršnik, dr. L. Požar, A. Praprotnik, S. Rutar, J. Šubic, J. Tomšič, J. Vavru, Fr. Wiesthaller, Ant. in Vil. Zupančič, dr. Fr. Zupanec (odborniki), E. Lah, zapisnikar.

Zapisnik 87. odborove seje, katerega sta pregledala in odobrila poverovatelja prof. Bartel in Pleteršnik, ki imata biti poverovatelja tudi današnjemu, se potrdi brez ugovora.

Na ogled je zapisnik o seji književnega odbora z 10. dne aprila.

Tajnik, kateremu je potekla triletna dōba, se z vzklikom potrdi tudi za prihodnja tri leta. (Op. red § 36.)

Predsednik se spominja v primernih besedah pokojnega častnega člana viteza dr. Miklošiča, † 7. marca t. l. na Dunaji, kateremu je „Matica“ po deputaciji položila krasen venec na rakev, ter prečita pismo odbornika g. Navratila, ki popisuje zadnje dneve pokojnikove ter govori o njegovem pogrebu. Sklene se, da se to zanimivo poročilo s primernim dodatkom o njegovih poslednjih spisih itd pridene letošnjemu „Letopisu“ v zvezi z životopisom iz l. 1883. povodom sedemdesetletnice.

Govornik omenja dalje, da je umrl 17. marca t. l. društveni ustanovnik in večletni odbornik, deželni glavar dr. Poklukar. Njegovega pogreba na praznik sv. Jožefa se je udeležilo veliko matičarjev; predsedništvo je položilo v imenu društva na rakev venec z narodnimi trakovi.

„Matica“ je zgubila vsled smrti ustanovnika in večletnega poverjenika, dekana in častnega kanonika M. Skubica v Ribnici.

Vsled oporoke pokojnega kanonika in pisatelja A. Vebra, ki je bil tudi „Matičin“ ustanovnik, je prejelo društvo po prof. Cvjetku Rubetiču, izvrševalcu njegove volitve, pred kratkim krasno darilo, jeden eksemplar skupnih del pokojnikovih v devetih ukusno vezanih zvezkih, ki jih je bil dal natisniti samo v 20 eksemplarih in so stali do 4000 gld. Za to darilo se je predsedništvo o svojem času v imenu „Slov. Matice“ že tudi zahvalilo.

Odpoved obolelega odbornika in blagajnika g. L. Robiča se do občnega zbora ne sprejme; pač pa se sklene, da ga bota provizorno nadomestovala predsednik in tajnik. Denarne pošiljatve je dotlej adresirati na upravništvo „Matice“.

O tej priliki sklene odbor tudi, da bōdi občni zbor še pred velikimi šolskimi počitnicami.

Matica izda letos troje društvenih knjig, in sicer: 1. Letopis za leto 1891. Urednik g. prof. A. Bartel. Vsebina je knjigi že zagotovljena, tvarina razvrščena, preračunjena pa na kacic 20 pol. Bibliografiji naj se oblika nekoliko spremeni, sestavlja pa naj jo tudi še zanaprej g. odbornik Tomšič. Knjigo bo tiskala „Národna Tiskarna“.

2. Pegam in Lambergar. Spisal dr. Fr. D. — Knjigo, katere je polovica že gotova, tiska kot VI. zvezek „Zabavne knjižice“ tiskarna Blasnikovih dedičev.

3. Zgodovina „Novega Mesta“; spisuje prof. J. Vrhovec. Rokopis, katerega ima pisatelj sedaj še v konečni reviziji, pojde prihodnji mesec v „Katoliško tiskarno.“ (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Poštne pečati v Ljubljani.) Kakor znano, sklenil je občinski svet Ljubljanski na predlog gosp. dr. Majarona, naj se pošlje c. kr. poštному ravnateljstvu prošnja, da se pri tukajšnji pošti uvedo pečati slovensko-nemški (ne samo slovenski, kakor je tedaj napačno poročala uradna „Laib. Ztg.“) namesto sedanjih izključno nemških. Tej prošnji se je v Trstu samo dilatorično ugodilo, namreč tako, da se bodo dvojezični pečati uvedli, kadar se obrabijo in poidejo dosedajni pečati. S to rešitvijo pa se občinski svet Ljubljanski ni zadovoljil, ampak je na predlog dra. Majarona znova sklenil, da se naj prošnja predloži c. kr. trgovinskemu ministerstvu na Dunaji. To je pomagalo, kajti osem dni je, kar so se pri tukajšnji pošti res vsi poštne pečati za vnanjo rabo spremenili v slovensko-nemške in se tudi rabiti začeli. Ta naredba bode gotovo zadovoljnost vzbudila v občinstvu.

— (Odgovor.) Okrajne bolniške blagajne sluga, Fran Črne, priobčil je v včerajšnjem „Slovenec“ „Poslano“, v katerem nam očita, da nepremišljeno in brez dokazov napadamo ljudi. Temu nasproti odgovarjamo, da je sluga Črne prišel k volilki Viktoriji Hartman v Gospodskih ulicah št. 4., jej rekel, da ga je dr. Gregorič poslal in jej tako izvalil pooblastilo, katero je potem izročil konservativni stranki. Mislimo, da smo s temi vrstami malo osvežili sluge Črneti kratki spomin. In s tem: basta!

— (Imenovanje.) Tukajšnji poštni oficial g. Josip Stussiner, znan kot entomolog, imenovan je poštним kontrolorjem v Pulji.

— (V Dolu) pod Ljubljano umrla je v ponedeljek gospa Marija Levec, rojena Vodnik, posestnica, v 54 letu svoje dobe. Levčeva hiša v Dolu in nje umrla gospodinja sta večini Ljubljančanov dobro znani, pri Levci so mestni izletniki bili vedno dobro pogoščeni. Zato izrekamo svoje sožalje. Blag bodi pokojnici spomin!

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaji) priredi v soboto 25. aprila t. l. v Ronacherjevi dvorani (uhod I Schellinggasse) slovanski koncert, pri katerem se bodo pele pesni v vseh slovanskih jezicih. Sodelovali bodo tudi hrvaški operni pevec B. pl. Vulaković, umetnik na glasoviru Čeh g. Votava, solist za lesni rog g. Savart-Veverka (Čeh), solist Srb St. Živković in mešani tamburaški zbor hrvaškega akad. društva „Zvonimir“. Od slovanskih pesnij se bode pelo Nedvedovo krasno „Slovó“ (besede J. Stritarjeve). Po koncertu bo ples. Svirala bode vojaška godba c. in kr. 84. peš-polka pod vodstvom g. kapelnika Komzaka. Vstopnice se dobe: I Tiefer Graben 11 (L. Bouchal), I Wallnerstrasse 2 (v Slovanski besedi) in zvečer pri blagajni koncertne dvorane.

— (Ivan Orth.) Argentinskega brodovja kapitan Leon Mansilla prijavil je predsedniku LaPlatskih držav obširno poročilo o preiskavanjih, katera so se vršila pod njegovim vodstvom o osodi, voznjah in o dozdevnem konci Ivan Orthove ladije. Mansilla sklepa, da se je ladija „Sta. Margherita“ v viharjih dneh mej 3. in 5. avgustom 1890. leta potopila mej 55. in 57. širjavnim krogom in 66. in 67. stopnjo zapadne dolžine. Od moštva se po mišljenji Mansille ni rešil nikdo.

— (Iz Velikega Gabra) se nam piše: V seji, dne 2. aprila t. l. je občinski odbor občine Zagorice v sodnem okraji Zatiškem, imenoval svojim čatnim občanom gosp. Matijo Grilla, c. kr. okrajnega glavarja v Litiji, povodom njegovega 10 letnega službovanja, kot c. kr. okraj. glavar v Litiji, in sicer radi zaslug, ki si jih je stekel v tem času za občinstvo, in zbog velikih zaslug in vrlo vsestransko pripomoč pri gradnji novega šolskega splotja v Velikem gabru, kamor je naša občina vsolana.

— (Bela zastava) vihrala je deset dni nad Lutomerskega sodišča strehi v znak, da nihče ni v zaporu. To se baje že 40 let ni zgodilo.

— (Potres) bil je v ponedeljek zjutraj ob 3 $\frac{1}{4}$ uri v Podčetrku in okolici. Škode ni napravil.

— (Ogenj.) Včerajšnja notica s tem naslovom popolniti nam je tako, da je v nedeljo v Bitinjah pri Kranji pogorelo 16 poslopij. Zažgali so otrozi.

— (Streljanje na orožnika.) Pred kratkim zapazil je v Gornji Radgoni žandar Černe dva lopova, baš ko sta hotela ulomiti v neko hišo. Hotel ju je uloviti, toda lopova sta zbežala in na orožnika ustrelila, na srečo ga pa krogla ni zadela. Tudi žandar je potem ustrelil toda i on ni zadel, ker je bila temna noč.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Krf 21. aprila. Cesarica Elizabeta došla semkaj in bila navdušeno vsprejeta.

Peterburg 21. aprila. Proglasil se je zakon, po katerem je židovskim rokodelcem prepovedano preseliti se v Moskvo in v moskovsko gubernijo.

Ajaccio 21. aprila. Mej voznjo v Vizoveno so velikega kneza Jurija na posameznih kolodvorih pozdravljali z navdušenimi klici: Živela Rusija!

Dunaj 22. aprila. Budgetni odsek razdelil je danes referate, volil Bilinskega glavnim poročevalcem in soglasno odobril budgetni provizorij.

Dunaj 22. aprila. Na današnji rojstveni dan nadvojvodinje Marije Valerije bilo je svečano blagoslovljenje v spomin njene poroke sezidane cerkve v prisotnosti cesarja, vseh tukaj bivajočih članov cesarskega obitelji, naučnega ministra, namestnika in župana.

Bruselj 22. aprila. Zjedinjena delavska stranka bode s plakati na voglih in z manifestom, katerega se bode razdelilo sto tisoč izvodov, delavce pozvala, da se dne 1. maja udeleže manifestacije za osemurni delavnik in za splošno volilno pravico.

Razne vesti.

* (Stanje francoskega in nemškega vojaštva.) General Boguslavski izdal je brošuro, v kateri primerja stanje francoskega in nemškega vojaštva. Glasom te knjige je franco-ko vojaštvo nadkrillilo nemško vojaštvo že izdavnjo, ter šteje zdaj 420.000 mož več. Boguslavski poteza se za dveletno vojaško službovanje, rekoč: „Ako vzdrži Nemčija i nadalje triletno vojaško službovanje, primorana bode skoro držati pod zastavami 2 do 800.000 vojakov, ako hoče, da bode tako močna, kakor je Francija. To je pa nemogoče že iz financijelnih uzrokov. Ako se uvede dveletno službovanje, popolni se vsako leto vojaštvo s 250.000 novinci in Nemčija imela bode skoro 350.000 vojakov več, nego Francija. Kadar se uv. de na Francoskem zakon z l. 1889. a na Nemškem zakon z l. 1890. bode vojaško stanje teh dveh držav tako-le: Na Francoskem: 561 batalijonov pešakov in strelcev, 83 polkov konjikov, 100 trdnjavskih baterij, 19 ženijskih batalijonov in 19 kompanij traina. Na Nemškem: 533 batalijonov pešakov in strelcev, 95 polkov konjikov, 434 baterij, 31 batalijonov pešaške artilerije, 20 batalijonov pionerjev in 21 batalijonov traina. Francija ima l. 1891. 2.240.000 vojakov, Nemčija pa 2.900.000.

* (Baronica — beračica.) V Požunu umrla je te dni baronica Ana Reitzenstein de Schwarzenbach v 87. letu dobe svoje, znana kot posebno nesramna beračica ki je ljudi, osobito one, katere je poznala, na sredi ceste nadlegovala vzlic temu, da so jo Požunski aristokratje izdatno podpirali. Redarstvo sklenilo je bilo znebiti se je po odgonu, a prehitela je je smrt.

* (Otrovana dedščina.) Na Gorenjem Avstrijskem podedovala sta zakonska Jurij in Ana Drenberger od nekega strijca posestvo. Ko sta prevzela hišo, bilo je tudi mnogo jestvin in pijač pri domu. Žena skuhala je obed, a že med jedjo prihajalo je možu slabo, in ko se je žena vrnila z zdravnikom, umiral jej je mož v grcnih bolečinah. Tudi žena občuti kmalu jednake bolečine in umrje po težkih mukah. Preiskava je dokazala, da je bil podedovani oacet otrovan.

* (Ponarejalec bankovcev.) Redarstvo v Temešvaru dobilo je v roke nekega Konstantina Prodana ki je poznan kot izboren ponarejalec bankovcev in katerega išče Budimpeštansko redarstvo že več let, do sedaj pa zaman. Prodani je menjal v neki zakotni krčmi desetak, krčmar pa, ki ni navajen čedno opravljenih gostov, sumičil je, da je desetak ponarejen in ovadil Prodana redarstvu.

* (Razstava grdih žensk.) Bog vé, kaj si bodo še izmislili podjetni ljudje! Ker razstave in premovanja lepih žensk nikogar več ne zaminajo, nameravajo prirediti razstavo „grdih žensk“ in sicer v mestu Schlawe na Pruskem. Kdo vé, da li ne bode naukušila ta rastava nemške pesnike, da bodo odslej mesto ženske krasote opevali nagubana lica, krive zobe in spačene nosovo.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Javna zahvala.

Sledeči gospodje blagovolili so v zimskem tečaju leta 1890—91 pristopiti kot podporniki akad. društvu „Sloveniji“ na Dunaji ter so darovali: Gosp. Vaso Petričič v Ljubljani 5 gld., gosp. dr. Karl Slanec v Rudolfovem 5 gld., gosp. dr. Pavel Turner na Dunaji 10 gld.

Odbor akad. društva „Slovenija“ šteje si v prijetno dolžnost, blagodušnim dobrotnikom se najtopleje zahvaljevati na podpori, ter jih ob enem prosti še nadaljnje naklonjenosti.

Odbor akad. društva „Slovenija“.

Tujci:

21. aprila.

Pri **Malič**: Rzeppa, Laidlmayer, Schreyer, Elsass, Brenn, Lautner, Hanseli, Eisler, Wetzel, Hoffmann, Krenn v Dunaju. — Höle iz Brna. — Ranzinger iz Kočevja. — Elling s soprogo iz Rakeka. — Szentmiklosy iz Gradaca. Sinitz iz Celja.

Pri **Stonu**: Schneider, Staudinger, Weingrün, Podpečnik z Dunaja. — Folnegovic iz Zagreba. — Mohorič iz Opatije. — Gasparevich z Reke. — Hess s soprogo iz Zagreba. — Majdič iz Kranja.

Umrti so v Ljubljani:

18. aprila: Marijana Dolenc, gostačeva žena, 30 let, v bolnici, febris puerperalis.

20. aprila: Alojzija Račič, kajzarjeva hči, 10 mes., Illova št. 27, katar v črevih. — Franc Kaufman, prisiljenec 25 let, Poljanski nasip št. 50, Pleuritis.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
21. aprila	7. zjutraj	738.0 mm.	0.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	736.9 mm.	11.4° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	737.1 mm.	7.0° C	sl. vzh.	d. jas.	
Srednja temperatura 6.1°, za 3.5° pod normalom.						

Dunajska borza

dné 22. aprila t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta . . . . . gld.	92.45	92.50
Srebrna renta	92.45	92.45
Zlata renta	110.80	110.85
5% marcna renta	101.80	101.80
Akcije narodne banke	991.—	991.—
Kreditne akcije	299.—	300.25
London	116.35	116.35
Srebro	—	—
Napol.	9.22	9.21 1/2
C. kr. cekini	5.50	5.50
Nemške marke	57.—	57.05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	105	10
Ogerska papirna renta 5%	101	85
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	114	—
Kreditne srečke	100 gld.	188
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	160
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219	50

Surovo maslo

kupuje od graščin in mlekarških zadrug na polletno in tudi daljšo pogodbo

J. BOLÉ (317—2)

trgovina z mlekom, maslom in sirom na Reki.

Razumnim možem

v starosti od 25 do 40 let, neoženjenim, zdravim in krepkim, ki so nemškega in tudi slovenskega jezika v besedi in pisavi popolaoma zmožni in morejo dokazati, da je bilo njihovo dosedanje življenje neomadeževano ter da je njihovo gmotno stanje urejeno, ponuja se z oddajo službe **potovalnega zastopnika**, kateri službi bi se morali zavsem posvetiti in s katero je združena stalna plača s stranskimi dohodki, prilika, ako se njih sposobnost dokaže, zagotoviti si sigurno in stalno bodočnost.

Za to službo se pa naj le take osebe potegujejo, katere **vsem** tem zahtevam ustrezajo in ki imajo **veselje** do **potovalnega** posla in so vajene, svoje dolžnosti z **resnostjo**, pridnostjo in **žilavo vztrajnostjo** izpolnjevati, pri čemer se pa tudi **brezmadežno** obnašanje zahteva.

Lastnoročne, nemško in slovensko pisane prošnje, katerim se morajo priložiti **prepiši** spričeval, pošljejo naj se pod „**11.471**“ v **Gradec**, poste restante. (151—8)

J. Modic v Novi vasi pri Rakeku vsprejme takoj

učenca

za prodajalnico z mešanim blagom. — Več se izve pri dočelniku. (319—2)

Krčma in prodajalnica

s pripravnimi in lepimi prostori, vkupno ali vsako posebej, dá se takoj v najem za dobo 3 let. — Več se izve pri Danijelu Predoviču v Gorenjem Logatcu. (323—2)

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovratne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse preiskušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane z znakom tega zavoda. (175—14)

za izbornost blaga jamoi izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Na najnovejši in najboljši način

umetne

(33—28)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel, poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

P. n. slavnemu občinstvu naznanjam s tem, da **odprem**

notarsko pisarno

dné 1. majnika
 v Ljubljani,
 v Krizevniških ulicah h. št. 6,
 I. nadstropje.

Ivan Plantan

(328—1)

c. kr. notar.

Zahvala in priporočilo.

Podpisana usoja se najljudneje zahvaliti p. n. občinstvu tú in po deželi za njenemu pokojnemu soprogu **Maksu Patatu** mnogo let izkazano zaupanje in obila naročila.

Zajedno se usoja javljati, da bode i nadalje vodila na tukajšnjem mestu dobro poznato in na dobrem glasu uže od leta 1854. obstoječe

Maks Patatovo

umeteljno in svilnato barvarstvo, suknostrizbo, natiskarstvo, barvanje pavolnatega in suknenega blaga, ubeljenje, istotako kemično snaženje.

Zagotavljajoč v obče zadovoljivo, brzo in cenó izvršitev vseh v barvarsko obrt spadajočih naročeb, priporoča se mnogobrojni naklonjenosti odličnim spoštovanjem

Marija Patat

umeteljno in svilnato barvarstvo
 (316—2) Ljubljana, Sv. Petra cesta hiš. št. 32.

Plznsko uležano pivo.

Usojamo si udano naznanjati, da bode koncem tega meseca končana dōba za točenje **zimskega piva** in se bode začenshi s 1. dnem maja točilo zgolj

uležano pivo.

Proseč in nadejajoč se obilih naročil na slavnoznano naše pivo, priporočamo se z odličnim spoštovanjem

Meščanska pivovarna v Plznu.

(Ustanovljena leta 1842.)

V PLZNU, meseca aprila 1891.

(324—1)

Glavna zaloga: F. SCHEDIWY v Gradci, Annenstrasse 19.